

KAINA:

Metams 5 r., pusmečiui 2 r.
60 k., 3 mėnesiams 1 r. 30
kap., 1 mėnesiui 45 k.

UŽSIENIUOSE:

metams 9 rb.; 9 mėnesiams
6 rb. 80 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 4 rb. 60 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 35 k.; 1
mėnesiui 80 kap.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 60 k., po teksto 30 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
10 k.—Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 10 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Sapernų g-lė,
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
5 kap.

Metai II.

Petrapilis. Liepos 10 d. 1916 m.

N° 51 (80).

Reikalingi prityrę raštininkai ir raštininkės prie bugalterijos.

Kreipties: į Centralinį Lietuvių Draugijos Komitetą nu-
kentėjusiems dėl karo šelpti:

Petrapilis, Baskovo g-lė № 29.

1490—1

„Lietuvių Balso“ Administracija

prašo lietuvių, dirbančių fabrikose, pranešti mums atvi-
raku, kiek kurioje fabrikoje dirba lietuvių, tai mes nusių-
sime su „Lietuvių Balso“ platintojus.

Vaikams uždarbis!!!

Vaikai, nuo 12 — 17 m. lengvai per mėnesį gali už-
sidirbti 40—50 rub.

Kreipties „Lietuvių Balso“ Administracijon. Sa-
perų g-lė Nr. 9—9.

1491—1

Vargoninkui vieta!

Borovičiuose reikalinga vargoninkas

Del susitarimo ir t. t. kreipties į kun. S. Šultę, БОРО-
ВИЧИ (Новг. г.), Павловская ул. 3.

Kas nori gauti darbo,

tegu kreipiasi į Petrapilio Komiteto

DARBO BIURĄ.

11 rota, n. 15—50, b. 28. Tel. 210-74.

Biuro vedėjas Vitalis Augulevičius.

1463—2

Stasio Jackevičiaus krautuvė Maskvoje.

Jau baigiamas spausdinti naujai pataisytas kun. Piliakau-
skio Katekizmas. Prašom pasiskubinti su užsakytais.

DAR GALIMA GAUTI:

J. Gabrio Lietuvių kalbos vadovėlis II laida (vienintelė gra-
matika) ir įvairių kitokių knygelių. Be to, maldaknygių ir kitų
tikiybinių daiktų. Reikalaukite kainų sąrašo!

Adresas: С. I Яцкевичъ. Москва, Селиверстовъ пер. 4.

1510—1

Reikalingi!!!

Kurpiai (šiaučiai), autuvų viršaus ruošėjas (zagatov-
ščikas), ir mokiniai lietuviai.

Už darbą gerai mokama. Prie dirbtuvės darbinin-
kams yra butas.

Kreipties: Petrapilio Lietuvių Draugijos AUTUVŲ
DIRBTUVĖN. Smolenskaja, 11.

1579—3

„Lietuvių Balso“ skaitytojams.

Kieno prenumerata baigiasi
liepos 1 d., prašome pasi-
skubinti užsimokėti antram
pusmečiui, kad nesutru-
kdytų laikraščio siuntinėjimas

Nuo liepos 1 d. ligi metų galui
„Lietuvių Balso“ kaina
2 rub. 60 kap.

Adr.: Petrograd, Sapernų per. 9—9,
tel. 286—46.

„Lietuvių Balsui“

„Lietuvių Balsas“ turi savo
korespondentus: Stokholme, Kopen-
hagoje, Friburge, Ryme, Amerikoje
ir kt., dėlto daugiausia parašo
tikriausių žinių apie užimtąją
tėvynę.

Petrapilis, liepos 10 d.

Daugiau gyvybės.

Karo slibinui užpuolus Lietuvą,
prasidėjo didysis lietuvių „exodus“
iš tėvynės. Tukstančiai mūsų tau-
tiečių ar tai savosios valdžios, ar
tai vokiečių armotų varomi iškeliavo
į Rusiją prieglaudos bei pagalbos
ieškoti. Pačių emigracijos metu ir
dar ilgą laiką, jai pasibaigus, mūsų
tremtinių vargas buvo begalinis.
Kiekvienas jų buvo reikalingas taip
materijalės, taip dvasinės pagalbos.
Jos teikimu užsiėmė iš vienos pusės
valdiški, bet užvis labiau mūsų
Komitetai. Pirmieji veik išimtinai
teikdavo t. v. pabėgėliams bent kita-
taučiams vieną materijalę pašalpą, an-
trieji gi pradėjo rūpintis savo tau-
tiečių ir dvasios reikalais.

Ištremtųjų lietuvių minios, Kom-
itetų padedamos, per ilgą laiką šiaip
taip susitvarkė, apsigyveno, aprimo
ir pradėjo veik normaliu gyvenimu
gyvuoti. Iš tų betvarkiai išsklaidytų
po visą Rusiją lietuvių kolonijų, su-
sitvėrė, jei taip pasakysiu, pusėtinai
suorganizuota atskira lietuvių tauta
— anoji, t. v. Ištremtoji Lietuva.

Bet ar visi tą nujaucia? Ar visi
tą mato? — Anaipol. Mato tai tik
patys susipratę lietuviai veikėjai ir
kas bei nekas ir tinkamai painfor-
muotų rusų. Mūsų tas tautinis gyve-
nimas dar taip silpnai muša pulsą,
kad tik, pridėjus prie jo ranką, gali
jį pastebėti. Nieko tat įstabaus,
kad didelė didžiama kitataučių ir
net kažkurie pačių lietuvių vos ne-
aiškų miglotą apie lietuvius, kaip
atskirą tautą, supratimą teturi.

Bet ar mums, susipratusiems lie-
tuviams, visviena, kaip ten į mus
atsižūri kitataučiai, ypač rusai, o
tuo labiau patys mūsų broliai lietu-
viai? Oi, ne. Toksai dalykas negali
mums būti visai vienodas.

Todelei, susipratę skyriai ir ap-
skritai lietuviai veikėjai, kuriems iš-
tikrųjų rūpi Lietuvos, kaip tokios,
reikalui iš paskutiniųjų stengiasi supa-
žindinti svetimačius su lietuvių rei-
kalais, stengiasi pasiskelbti viešai.
Tuo tikslu ruošia jie paskaitas, cho-
rus, gegužines, vakarus su tautiniais
šokiais bei dainomis etc., etc. Išgir-
dus apie tokių veikėjų garsius dar-
bus, net smagu pasidaro, net širdis
smarkiau suplaka krutinei. Iš kitos
gi pusės labai skaudu ir graudu
darosi, kuomet ar pavieni asmenys,
ar tai nelietuviškos dvasios Skyriai
net mažiausios domės neatkreipia į
tuos taip begalo svarbius tėvynės
reikalus, o juo labiau, jei dar klydo
kitiems tą darbą vykinti. O tokių
darbo trukdytojų yra nemaža. Toki
yra kraštutiniai „pirmieiviai“, kurių,
berods, visos užsiėmimas yra—rea-
guoti prieš tautininkų bei „klerikalų“
veikimą, toki yra kažkurie mūsų
Kom-to Skyriai, kuriuose valdosi lie-
tuviai tik savo vardu neva lietuviai,
kurie ištikrųjų ne mažiausio supra-
timo neturi apie lietuvių dvasios
reikalus. O, kad tokių Skyrių esa-
ma, tai aš galvą guldau.

Bet ar vakarai ir jiems panašūs
žygiai rengiami tik todėl, kad pasi-
skelbus vien plačiai Rusijos visuome-
nei? — Ruošiami jie dar todėl,
kad supažindinus savąją visuomenę
vad. pačius lietuvius su savo tautos
reikalais, kad sukeltų juose tautinį
susipratimą.

Nesusipratę mūsų broliai greitai
nutausta, gyvendami tarp svetimųjų.
Delei tos priežasties daugumas mūsų
tautiečių pradeda svetimų dievų ie-
škoti, svetimomis plunksnomis rėdy-
tis, išsižadėdami savo tikiybės, savo
kalbos.

Antra, nemažiau svarbu todėl,
kad tautiškai susipratusi visuomenė
bus reikalinga sugrįžus po karui į
tėvynę.

Žodžiu, tautinis visuomenės susi-
pratimas yra būtinais reikalingas. To
gi susipratimo mūsų ištremtųjų tau-
tiečių daug kas, kaip sekiau, dar ne-
turi. O kas jį gali suteikti? Taigi
niekas kitas, kaip tik toki vakarai,
paskaitos, gegužinės etc. Skyriai, ir
tie veikėjai, kurie visa tai teikia sa-
vo globiamiems broliams. Jie tokiu
būdu prisideda prie didžiojo Lietu-
vos gaivinimo darbo. Iš kitos gi pu-
sės reikia didžiai pasigailėti, jei kas
galėdamas tai daryti, ne tik ką pats
nedaro, bet ir kitiems tą darbą tru-
kdo. Dabar yra gera proga kelti su-
sipratimą tautiečių tarpe. Juk šian-
dien mes juos globiame, mes juos
valdome, žodžiu, jie mūsų rankose,
ir nuo mūsų pridera juos ton ar ki-
ton pusėn pakreipti.

Jeigu taip stovi dalykai, jeigu tie
vakarai, paskaitos bei gegužinės to-
kią svarbią mūsų gyvenime turi rei-
kšmę, — kviečiu jus visus, tykus ir
garsus Veikėjai, kviečiu savo ir tė-
vynės vardu pasidaruoti savo tau-
tiečių labui. Šiandien yra tinkamiaus-
ias tam laikas. Šiandien mūsų mo-
ksleivija gali pašvesti tam darbui sa-
vo jaunas pajėgas, savo energiją.

A. Dz.

Iš Lietuvos.

—?

Pirma negu rašius apie kainas Lietuvoje, svarbu žinoti, kokia vokiečių markės arba mūsų rublio kaina. Tam suprasti išrašau vieną įsakymą iš „Verordnungsblatt der Deutschen Verwaltung für Litauen.“ — Paliepimų laiškas Vokiečių valdžios Lietuvoje (tame Pal. laiške spauzdinami visi įsakymai vokiečių ir lietuvių kalbom).

143.

Paliepimas.

Apie valdiškojo rublio kursą nuo gegužės 1 d. 1916 m.

Remdamasi paliepimu išl. balandžio 25 d. 1916 m. H. Nr. 3 aš nustatau valdiškąjį rublio kursą kol kas šitaip: 1 rublis — 1,75 markės. Vyriausioji kvatiera, balandžio 27. D. 1916.

Vyriausias vadas rytuose
von Hindenburg,
Generalfeldmaršalas.

Duonos papiginimas Vilniuje. Š. m. gegužės 10 d. nustatytos šios kainos: ruginių miltų (rusišk.) svarui 16 fenigų, kvietinių — 18, ruginės duonos (rusišk.) svarui 14, kvietinės — 18 fenigų. Miltai parduodami tik tai miesto krautuvėse.

Griškabūdis. Lig gegužės 17 d. 1915 m. griškabūdiečiai dar nebuvo matę karo baisenybių, nes toje apylinkėje tebuvo tik žvalgų susirėmimų. Gegužės 17 d. iš abiejų pusių susitvenkė didelių pajėgų, ir prasiėjo Griškabūdyje mušis. Granatos pirma uždegė valsčiaus raštinės trobas, paskui klebonijos. Nuo jų užsidegė ir senoji medžio varpinė. Graudžiai sužvangėjo lekdamai žemėn į ugnį seni bažnyčios varpai, lyg tardami žmonėms sudiev. Sudegė naujieji mokyklos namai, špitolė ir dideli aptiekos namai. Medinė, ypatingo

stiliaus, graži bažnyčia, kuri buvo per 8 — 9 sieksnius toumo nuo degančios varpinės, delto nesudegė. Tik viena didžiulė granata iš pietų pusės pramušė kiauurai bažnyčios sieną ir truko viduryje, bet neuždegė ir maža ką teuzgavo. Šiaip apylinkė nenukentėjo, išskyrus ruožą nuo Barzdų kaimo Višakio Rudos linkui.

Apylinkėje mokyklų yra, bet ne visur tinkami mokytojai bei mokytojos. Gyvenimas eina paprastu keliu: žmonės dirba sėja, akėja, duonutės turi — ir tai dėkui Dievui.

Laukų darbai rudens metu.

Dar visur gyventojai su kareiviais lenkčiomis tebedirba laukuose pavasario darbus; bet, atsiminus krašto orus, jau dabar reikia pamąstyti ir apie rudens laukų darbus.

Vyriausiasis rytų vadas tam reikalui išleido šituos štai nurodymus:

1. Kai tikslai bus pabaigtas vasario darbus, tuojau reikia pradėti ruošti dirvos žiemkenčiams. Ypač reikia gerai uždirbti pudymas, idant sėjai dirva būtų susigulėjusi. Todel Lietuvos žiemuose rugiams žemė reikia būtinai priruošti bent liepos viduryje, o kviečiams — bent rugpjūčio viduryje.

2. Visi mėsai iš tvartų reikia išvežti ir, kiek galint, tuojau aparti, ir tai kuoploniausiai. Dirbtinės trąšos — 40% (nuo šimčių) kaliadruskė, arba kaitas su tamamiličiais — gerai sumaišius ant grendymo, reikia tuojau išbarstyti. Kur nėra barstomųjų mašinų, reikia barstyti rankomis. Tai nemalonus darbas, ir žmonės jo nepratę dirbti. Todel barstant reikia žiūrėti, kad išbarstytų po visą dirvą. Ir šitas darbas turi būti pabaigtas rugiams ligi liepos 15 dienos, kviečiams — ligi rugpjūčio 15 d. Trąšos tuojau paskui reikia apakėti arba įleisti vanagais.

3. Sėklai reikia imti netoli, čia pat augusiųjų javų. Daugelyje vietų

pjūtis ir rudens sėja esti vienu metu. Todel tokiose vietose sėklai reikia imti pernykščių javų.

Dabargi atskyrus, kiek reikės maištui gyventojams, likusioji žiemkenčių javų dalis turi likti sėklai. Kai kuriose vietose neužteks javų sėklai, o ir nebus pakankamai laukų apsėta žiemkenčiais, todel naujojo derliaus nagalima bus imti rudens sėjai. Del tolimų kelių bei susižinojimo nepatogumo ir visiems darbams suėjus vienu metu, šių metų derliaus sėklos nebus galima visur pristatyti, kur reikės. Tokiuose atvejuose ir tuomet, jei ūkio tvarkytojai išras, kad kuri senoji javų rūšis sėklai nebetinka, turės pristatyti sėklinių javų iš Vokios. Sėklos reikalauti reikia lig birželio 15 dienos. Bus pristatyta iš Vokios visų-pirma šių rūšių: Petkuso ir Liubnico rugių ir palaidvarpių kviečių.

Jonas Augštuolis.

KĖDAINIAI.

Šičia vėl atvėrė ligoninę, dabar dar tik su 20 lovų. Ją veda Vokiečių gydytojas drs. Steuernagel. Tuo tarpu ten darbuojasi dvi ligintoji. Į gydytoją galima kreipties antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais nuo 8 ligi 1 valandos. Prie ligoninės yra ir vaistinė, kur visi gauna vaistų. Čia, Kėdainiuose dabar įsteigė ir taikos teismą.

(Paimta iš „Dabarties“).

ŠIAULIAI.

Vasario 20 d. šių metų Šiaulių Juozapiečiai laikė savo metinį susirinkimą. Nors Šiauliuose žmonių žymiai pamažėjo, vienok susirinkimas buvo didelis, ir šiais sunkiais laikais draugija nenuleido rankų, bet sten-gėsi gyventi. Nuo rudens padarė 4

susirinkimus, suruošė vieną vakarą: prisiraišė prie draugijos ir keletas naujų šanarių. Prieš porą mėnesių keletas narių draugijos vardu įsteigė mėsine, pasiimdami visą atsakomybę ant savęs. Per šį susirinkimą mėsinės kuopelė perleido ją visiškai draugijai su 500 rubl. gryno pelno. — Vokiečių valdžia Šiauliuose neseniai padarė gyventojų sąrašą, pagal kurio Šiauliuose dabar yra 5427 gyventojai. Sulyg tautybės yra vokiečių — 66 (29 vyrai, 37 moters); lietuvių 4261 (1770 vyrų, 2491 mot.); lenkų — 546 (243 vyrų, 303 mot.); žydų — 509 (227 vyrų, 282 mot.); rusų — 45 (17 vyrų, 28 mot.). Sulyg tikybos: katalikų — 4807; evangelikų — 83; stačiatikių — 32 ir žydų 509. Žydai taipgi daugiausiai yra iš Žemaitijos čionai dėlei gėšto atvykę. Šiauliečių žydų tikrai kelios šeimos tėra pagrižusios. Šiaulių kaimų gyventojai beveik visi yra pasilikę, tik tai retame kaime vieno-kito nebėra.

(Paimta iš „Dabarties“).

SVEDASAI. Ukm. p.

Jau privažiuojant miesteli, matyti išto, jog čion būta didelės karo audros: stuko išgriuvę kaminai, matomi suardyti ir prakiurinti stogai. Įvažiavęs matai daugybę namelių be langų užkaišytų šiaudais, užkaltų lentomis. Čia būta ugnies: šuviai pataikė į šventoriaus mūrą, į vieną-kitą namą, kuriuos sudegino. Prie-pat naujosios klebonijos dar ir dabar matyti plati duobė, granatos išrausta: nuo jos išbėrėjo bažnyčios ir klebonijos langai. Žmonės ir šios vietos klebonas buvo pasitraukę. Nuostolių nesuskaitysi. Miestelis pirma beveik žydejo: buvo keletas geresnių namų, buvo dvi mokyklai, gražus muros namas vartotojų draugijos. Vartotojų draugijos prekes patys žmonės išsinešiojo, namo stogas šovinių prokiurintas, viskas šiandien

Putinas.

Kunigaikštis Žvainys.

Poėma.

I.

— „Vyrai, tekinkit kardūs,
Tempkit standžiai kilpines,
Ruoškit buožes plienines,
Šveiskite šalms, skydus!
Ryt, kol nepradės diėnoti,
Kad būt žirgai pabalnoti!“ —

Tuoj sujudo iš visur.
Bėga, renkasi štai minios,
Eina baugios karo žinios —
Kas, su kuo, kada ir kur...?
Kol išvaikščiojo nutarę:
Kunigaikštis rengia karę.

Vos tik iš rytų šalies
Ankstyba aušra prašvito,
Tuo balsai skardaus trimto
Suskambėjo iš pilies.
Žvengia žirgai pabalnoti, —
Bernužėli, laikas joti.

Ir išjojo. — „Kur gi ves
Kunigaikštis mus kariautų?
Gal Gudų sodybų griautų
Per plačias klampias girias?“ —
— „Ne; į Lenkų veda šalį.
Antrą kart mėginsim dalį.“ —

— „Ir pas lenkus bus naudos:
Plieno šarvų išbandytų,
Rubų auksų išsagstytų,
Midaus žemės svetimos,
O mergele kai užtiksi,
Sirdį pats, brolau, paliksi.

Dailios mergos jų šalies:
Štai ant balto josios veido
Tamsios kasos nusileido,
Lyg juodi sparnai nakties;
O žemiau, žiūrėk, akutės,
Lyg po debesiu žvaigždutės.“ —

— „Kunigaikštis mus' gudrus!

Gėrybes stipraus kaimyno
Už visus geriausią žino.
Tik, vyručiai, kai sukrus
Lenkai lyst iš pašalių,
Tuomet vengkime pilių.“ —

— „Pilis baisios, — tai tiesa.

Juk anuomet, patys žinot.
Kiek ten galės sunaikinot!
Dingo tuomet jės drąsa.
Kunigaikštis ir gi žino,
Kai nelaisvės pamėgino...“ —

— „Jaunas, brol, dar tu esi!

Vyrui karas — tai lošimas!
Jeigu lems gerai likimas,
Priešų galė nebaisi.
Imt gi pilys — išsimoka:
Lobio tuomet tau nestoka.

Štai, žiūrėk, kad ir Žvainys.

Kas, kad tasyk jį nutverė?
Žiu, kaip vikriai išsinėrė
Ir dar lenkus pamokys,
Jei laimingai lems likimas!
Vyrui karas — tai žaidimas...“ —

Taip jie kalbas jodami,
Žygį tikisi laimėsia —
Priešui skriaudą apmokėsia
Ir sugrišią vėl linksmi.
Tuomet giriose plačiose
Sau taurūs ramiai medžiosia.

Bet ne lobiai, ne skriaudą
Traukia Žvainį iš tėvynės,
Tik geismai karštos krutinės,
Sieloj galė įdiegta
Žvilgesiais juodų akyčių,
Nors iš lėto, iš netyčių.

Gražios akys, šypsena...
Kaip giliai jautriojo širdyje
Ilgesys skaudus prigiję.
Meiliai žvelgė merginą —
Ir geismų audringa jūrė
Žvainio sieloj užsikaro.

Bėga metai ir kiti,
Bet tos juodosios akelės,
Ir slaptingos dvasios galės,
Ir jausmai jų įdiegti
Traukia Žvainį iš tėvynės.
Ir veltui nuo jų gynės.

Neužmirš jis Ragnedós, —

Jos nuliūdusiojo veido,
Kuomet iš pilies jį leido, —
Nei karštos skausmų maldos.
Rodos nūn štai pasirįžtų, —
Į nelaisvę vėl sugrižtų.

Tai sumanė antrą kart

Tą svajonių savo sritį —
Lenkų žemę atlankyti, —
Merguželei žodį tart
Ir pačiam geriau pražuti,
Neg be jos vargelyj buti.

— „Nėr man laimės be tavęs.

Nei ramybės, mylimoji!
Kas tečiau mane nuves
Ten, kur dvasią man vilioji?

Plieno kardas tik aštrus
Ir ugnis praskins man kelią.
Pro liepsnojančius gaisrus
Šauniai josiū į mergele.

Surūdijo mus' kardai

Nuo gailių rasų tėvynės,
O beplakančios krastai
Veržias širdys iš krutinės.

Tai nuplaus kraujai rudis
Nuo kardu šalies gimtosios, —
Tai nurims karšta širdis
Prie šalelės mylimosios.

Eina, eina gražios dienos,
Žvainios naktys — mėnesienos,
Kaip bangelė po bangos,
Jie gi traukia per girelę; —
Gal dabar išbandę dalį
Sau limužę suieškos.

Ošia miškas nuo vėjelio,
Snaudžia krūmai šalia kelio,
Čiulba paukščiai tarp šakų, —
Tai smagu berneliams joti
Par tą žalią miško plotį,
Tarp tų dvelkiančių bangų.

(Bus toliau).

sniegu apnešta. Namelis, kur buvo valdiškoji liaudies mokykla, apdraskytas, be durų, be langų. Čia buvo įtaisyta arklydė. Per Tris Karalius atvykęs čia klebonauti kun. Čiapas pradeda apsižiūrėti, pradeda lopinti, kas galima. Bet langų neindėsi, nes stiklų nėra. Sumanyta atidengti mokyklėlę ten, kur buvo senoji klebonija, susirado ir mokytojas, baigęs Utenos miesto mokyklėlę. Darbas prasidėjo. Tuo tarpu manyti apie Vartotojų draugijos panaikinimą nėra ko: pirma reikia namas pataisyti, o paskui jau rūpintis, iškur gauti prekių. Svedasų parapijoje visai sudėginti šie sodžiai: Vikonys, Pauliškiai, Čekai, Naujabydžiai arba Slepitiškis, Čukai, Visetiškiai (visai sudėginti, Jotkonis (apdege), Paukiškis (vienasėdis), Beregiai, Gaidžiai, Mičonis (Debeikių par.), Grikiapeliai, Butėnai ir Bajorai. Sudėginti malūnai Svedasų dvaro — Zaviškių malūnas, Čekų malūnas, Žaliosios malūnas. Svedasuose buvo viena liaudies mokykla, antra „Saulės“; Kunigiškių kaime, Butėnuose ir Saločiuose buvo liaudies mokyklos. Liko panaujinta mokykla tik Svedasuose rupešniu klebono kun. Čiapo ir Kunigiškių kaime. Čia vietiniai žmonės yra sutaisę iš penkių žmonių mokyklos globėjų komitetą ir pasikvietę mokytoją, kad to kaimo ir apylinkių vaikus mokintų. Mokykloje susieina apie 48 vaikų.

(Paimta iš „Dabarties“).

Korespondencijos.

ČЕРЕПОВЦАС.

Vaikų vakarėlis. Pas mumis birželio 19 d. buvo lietuvių pabėgėlių vaikų prieglaudos vakarėlis iš keturių dalių. Visupirma buvo prakalba, kurią pasakė Zofija Nikiperaitė. Kalbėtojos žodžiai sugraudino visus, kas tik suprato lietuviškai. Antroje dalyje buvo suvaidintas vaikams pritaikintas veikalėlis „I mokslą“; visos roles atliko patys vaikai ir prieglaudos vedėja T. Vaičkaitė. Trečioje buvo dainos; vedant pačiai prieglaudos vedėjai vaikų choras padainavo lietuvių dainelių: „Lietuva tėvyne mūsų“, „Ko liudi, putinėli“, „Ant kalno karklai siubavo“, „Kas subatos vakarėlį“, „Tekėjo saulelė“ ir t. t., — viso labo ro dainelių, neskaitant himnų. Reikia tik pastebėti, jog giedant rusų himną buvo visi sustoję, o per lietuvių himną nieks nesiėjo: mat, rusai nesuprato, o lietuvių nebuvo inteligentų, o šiaip žmoneliai nežinojo, kad reikia stoties. Dainelės sužadino visus ir buvo girdėti vis šaukiant „valio“ ir delfų plojimas. Pagaliaus ketvirtoje dalyje buvo šienapūtės paveikslas ir pabaigoje vaikų žaidimas. Nuejus vaikams arbatos gerti, dar kiek pažaidė ir pašoko vyresnieji.

Pabėgėlė.

KRYMAS.

Skaitant laikraščius randi, kad lietuvių tremtinių gyvenimas yra mažne visur aprūpintas, tik kasžino, kodėl labai yra užmiršti Krymo lietuviai. Teodozijoje jų yra ne taip menkas būrelis — bus lig 200. Yra net tokių, kurie visai nesupranta lenkiškai ir beveik metai, kaip bebuve išpažinties. Pasimetę, be tėvų, be vyresniųjų — nėra kam prižiūrėti jų dvasios gyvenimą. Platinasi tvirkimas, girtuokliavimas, nes čia yra vyno kraštas: už 50 arba 70 kap. galima nusipirkti gero vyno butelį. Kad ir užginta pardavinėti, bet, einant gatve, turkai, graikai siūlyte siūlo, užbėgdami už akių. Išėjus vakarą net liūdna daros: dažnai pamatai net jaunas merginas geriant kame užkampyje su ištivkusiais

bulgarais, graikais. Knygų nėra kur nusipirkti, lenkiškai menkai kas temoka. Knygyno jokio nėra, išskyrus rusišką, kuriame yra kelios knygos lenkiškos, padėtos vaikų mokyklai, bet ir apie jas nieks nežino, o nieks nepraneša. O lietuviškų nėra ko nė manyti. Bet jaunimui reikėtų pasirūpinti, reikia jam teikti ir dvasios peno, nes sunku gyventi tarp svetimtaučių. Silpnoms galvoms ne daug tereikia: papūtė koks vėjalis — tuojau iškrypsta iš doros vėžų. Be knygų ir laikraščių, reikalingas dar dvasios vadovas; reikalinga būtų, kad bent retkarčiais apsilankytų čionai lietuvius kunigas.

An.

ROSLAVLĖ, Smol. gub.

Roslavlėje be galo sunkus padėjimas pabėgėlių del cukraus. Jo niekur nėra, tik tai žemietybės krautuvelyje, bet ir tenai parduoda tik tai vietos gyventojams, o pabėgėliams ne. Ir ant iškabos parašyta: „бѣженцамъ нѣтъ сахара“. O pabėgėlių šelpiamosiose organizacijose cukraus nėra ir neprižada pasirūpinti pristatyti. Delko taip pasmerkė pabėgėlius pikčiau už kriminalistus? Vietos gyventojams arbata yra ištai, nes jie turi savo akius, o pabėgėliams tai vienintelis maistas. Reikalinga, kad atkreiptų į tai atidę tie, kam pridera.

Šiaulių pabėgėlis.

Zinios.

PETRAPILIS.

Šaukia ratnikus. Augščiausiai įsakyta yra pašaukti į kariuomenę liepos 15 d. visus II rūšies ratnikus nuo 1916 iki 1901 m. ėmimo ir taip pat ratnikus I rūšies nuo 1916 iki 1893 m. baigiant.

Ukio ministerija rado reikalinga atidaryti naujų augštųjų akio mokyklų. Novočerkaske, rūpesniu karo kazokų valdybos, manoma atidaryti akio kursų moterims pilnomis teisėmis.

Voroneže rūpesniu profesorų vietinio akio instituto aukštieji akio kursai, del abiejų lyčių.

Maskvoje akio kursų, tokio-pat tipo kaip Šaniausko universitetas.

Lietuviai aficeriai. Šiomis dienomis Petrapielyje baigė inžinierių karo mokyklą šie lietuviai: Racevičius (Maskvos universiteto student.), Gureckis, Zaborockis ir Čeponis.

IVAIRIOS.

Odesa.

Šiais metais baigė mokslus šie lietuviai:

Mergaičių gimnazija
Montvilaitė M. (auks. med.)

Vyrų gimnazija
Macevičius ir Žostautas,
Margelino dantų kursų
Didžiulytė M.

Universitetą [medicinos skyrių]
Markevičius ir Milvidas A.

Abu daktarai bus pašaukti kariuon gydytojais... P-lė Didžiulytė išvažiavo praktikuoti Ialton. Macevičius rengiasi įstoti Dailės Akademijon Petrograde, o Žostautas medicinos skyriun Udesos universitetan. P-lė Montvilaitė mano likti Odesoje ir įstoti į vietinį universitetą.

Moksleivis.

SVETUR.

Prof. J. J. Mikkola 50 metų sukakčvės. liepos 6 d. n. k. šių 1916 metų

liejervyje pas Tempere (Tamerforsą) Helsinkiu universitetą ir suomių visuomenę sveikino profesorius J. J. Mikkola sulaukusį savo amžiaus 50 metų. 1886 m. Mikkola tapo studentu, o 1900 m. — nepaprastuoju slavių filologijos profesoriumi. Gerb. Jubilatas tai žinomas slavų kalbos etimologijos tyrinėtojas; taip pat yra paskelbęs svarbius mokslui savo tyrinėjimus apie senąją bulgarų kalbą.

Prof. Mikkolą pažįsta ir Lietuva, joje gyvenęs 1894—95 metais Suvalkų gub. Dzukuose, kur išmokęs lietuvių kalbos. Užrašė daugiau, kaip 100 dainų ir apie 70 — 80 pasakų.

Minėtina lietuviams taipgi ir profesorius žmona Maila Mikkola, žinoma suomių literatė, kuri pirmoji supažindino suomių visuomenę su Lietuva.

Mirė I. Mečnikovas. Liepos 2 d. mirė Paryžiuje garsus rusų mokslininkas I. Mečnikovas. Mečnikovas gimė 1845 metais. Baigęs Charkove gimnaziją, įstojė Charkovo universiteto gamtos mokslų skyriun. Nuo 1864 m. lig 1867 m. darbavosi Gese-ne, Getingene ir Miunchene. Tais pačiais metais, gavęs zoologijos magistro laipsnį, buvo išrinktas Odesos universiteto zoologijos docentu. Čia bebūdamas jis gavo zoologijos daktaro laipsnį.

1882 m. priverstas buvo apleisti Odesos universitetą ir išvažiavo Paryžiun. Paryžiuje Mečnikovo vardas visam pasauliui pasidarė žinomas.

Jo išradimai geriau apginklavo žmones kovoje su gyviais, limpamų ligų platintojais.

KARAS.

Rusų šono. Ties Ryga artilerijos šaudymas. Vokiečiai bandė atsiimti atimtasias iš jų vietas, bet be pasisekimų.

Vokiečių aeroplanai numetė Revelin 13 bombų.

Ties Medziolos ežeru rusų pėstininkai, padedami leitenanto Alšauskio flotilijos, netikėtai užpuolė priešininką ir padarė didelių jam nuostolių. Volinijoj generolo Sacharovo armija, paėmusi 13,000 belaisvių ir 30 armotų, nustumė priešininką nuo kairiojo kranto Žemutinės Lipos visą jos pakrante. Priešininkas pasitraukė už kaimų Zviniačės ir Krasovu. Didelis skaičius paimtųjų sunkiųjų armotų rodo, kad priešininkas traukiasi be jokios tvarkos. Vokiečių belaisviai aprėdyti įvairių kariuomenės dalių drabužiais. Ties Stochoda artilerijos šaudymas.

Puolimas priešininko ties didžiąja Obzira, rusų atmuštas.

Dniestro upėje vanduo pakilęs per visą sieksnį. Upėje plauko austrų tiltai ir plaustai. Kairysis sparnas ties upėmis Juodąja ir Baltąja pasistumė priešakin.

Kaukazo šone. Dešinysis sparnas Kaukazo armijos ties Dzevizlieku ir Baiburtu vėl gerokai pasistumė, sumušdamas priešininko arjergardus. Per dvi dieni paimta 85 oficeriai ir daugiau per 1,200 askerų belaisvių, 1 sunkioji armota ir 5 kulkasvydžiai. Kai kurios dešiniojo sparno dalys, išmušusios priešininką iš jo pozicijų, perėjo sniego liniją. Ties Medžidago miestu paimta du kulkosvydžiu ir daug šautuvų.

Ties Pontijos Taura paimta visa turkų rota.

Ties Baibortu atimta turkų vėliava.

Rusai, stumdami turkus, paėmė 34 oficerius, 608 askerus belaisvius ir du kulkosvydžiu.

Prancūzų šone. Ant dešiniojo Maaso kranto artilerijos šaudymas. Prancūzai paėmė 200 belaisvių.

Vokiečiai, padarę keletą smarkių atakų ties Biaso kaimu, insilaužė rytų kaimo dalin. Bet prancūzai juos vėl išstumė.

Vokiečių puolimas ties „304“ aukštuma, neturėjo pasisekimo. Ant dešiniojo Maaso kranto vokiečių puolimai atmušti su dideliais jiems nuostoliais.

Anglų šone. Liepos 4 d. anglai paėmė antrą priešininko apkasų liniją į šiaurę nuo Bazoten-Le-Pti. Priešininkas labai nukentėjo, palikęs daug lavonų.

Į rytus nuo Sangvalio, anglai paėmė labai sustiprintą vietą Vaterlogą. Anglų kairysis sparnas ties Oviljera ir Labuaseliu paėmė paskutinę apkasų liniją ir belaisvių.

Nuo birželio 13 d. paimta 189 oficeriai ir 10,779 nesužeistų kareivių belaisvių, 17 armotų, 30 gaubicų ir 66 kulkosvydžiai.

Į tą skaičių neįskaitoma armotos, kurios dar nenuvežtos užpakalin.

Į šiaurę nuo Oviljero anglai pastumė vokiečius iš jų sustiprintųjų pozicijų per šimtą jardų visu šonu.

Vokiečiai puolė anglus ties Langviliu ir Dilviliu.

Italų šone. Ties Pozinos augštuma austrai, norėdami sulaikyti italų žengimą, davė smarkių kontratakų, bet italai atmušė ir patys pasistumė pirmyn.

Lobo lygumoje priešininkas, norėdamas užėiti iš užpakalio, pats smarkiai nukentėjo, nepasiekęs tikslo.

Italai slenka pirmyn šiaurės pakalnėmis Pozubio. Eina smarkus mušiai Pozinos ir Astiko šone. Čia priešininkas daro smarkias atakas, norėdamas sulaikyti italų žengimą. Bet austrams tas nesiseka.

Paskutinės žinios.

Rusų šone. Liepos 5 d. 17 priešininko lakstytuvų lakstė ant stoties Zamirje. Numetė 28 bombas. Užmušta 3 žmonės. Užmušta 10 sužeistų kareivių ir 23 kareiviai sužeista.

Ties Stochodu priešininkas bandė pulti, bet pasisekimo neturėjo.

Priešininko puolimas ties Zviniačiu ir Elizarovu sulaikytas. Dniestro išsiliejimas nesustojo.

Kaukazo šone. Ties Dživizlyku rusai išmušė turkus iš sustiprintųjų pozicijų ir pasistumė tolyn.

Į vakarus nuo Baiburto Sibiriaus kazokai, sumušę turkus, paėmė kelis šimtus belaisvių.

Liepos 5 d. rusai paėmė Kygos miestą. Paimta odų sandėlis ir liginė su sužeistais kareiviai.

Persijoj ties Sene smarkus šaudimasis.

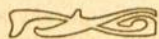
Netol Isfagano išvaikyta buriai Persijos valketų.

Prancūzų šone. Ties Estre prancūzai paėmė vokiečių tranšėjų. Ties „304“ aukštuma ir Eparža vokiečių atakos utmuštos.

Ties Brenu numušta vokiečių aeroplanas.

Belgų šone. Belgų artilerija ardo vokiečių apkasus.

Anglų šone. Paskutiniu laiku anglai paėmė 21,535 vokiečių belaisvius.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Včas.

„KATALIKAS“

lietuvių laikraštis,

yra vienas daugiausia skaitomas Amerikos lietuvių.

„Katalikas“ yra pažangus, nepartinis, tautinės bei krikščioninės pakraipos laikraštis. Jis plačiai nušviečia Amerikos lietuvių gyvenimą ir praneša daugiausia žinių iš Amerikos, Lietuvos ir viso pasaulio.

„Katalikas“ dėdamas skelbimus veltui, padeda pabėgėliams lietuviams susisiekti giminių ir pažįstamų Amerikoje. (Siūniant „Katalikui“ iš Rusų laišką ar skelbimą, būtina reikšti ant vokų (konverto) užlipdyti pašto markę už 10 kop. Pats skelbimas turi būti kuotrupiausia, nes tik tokius spausdiname dykai).

„Katalikas“ eina Rusuosna. Tai išsirašykite jį arba prašykite, kad jūsų giminės Amerikoje jums išrašytų.

KATALIKO kaina:

Rusuose ir visoje Europoje 8 rub. metams (arba 3 dol.), pusei metų 4 rub. (1 dol. 50 centų).

Adresas: „KATALIKAS“.

3249 So. Morgan St.

Chicago, Ill.

United States of America.

1489—1

„DRAUGAS“

Vienintelis Lietuvių Katalikų dienraštis Amerikoje.

„Draugas“ nušviečia lietuvių amerikiečių gyvenimą. Skelbiantis per „Draugą“ greičiausiai galima surasti gimines ir pažįstamus.

„Draugo“ kaina:

Amerikoje metams 3 dol.

Rusuose „ 6 dol.

Skelbimų kaina.

Išskant giminių ir pažįstamų, už vieną kartą 50 centų, tris kartus tą patį spausdinant, 1 dol.

Pinigai galima siųsti, išperkant paštoje Internacijonalinę pinigų palaidą (Internacional money order).

Adresas: „DRAUGAS“ 1800 West. 46 street,
Chicago Illinois' U. S. of.

America.

1487—1

Lietuvių dailininkų atvirukai.

V. Bičiūno: № 12 Lietuvos karaitis šv. Kazimieras, № 14 — Vytis;
P. Galaunės: № 4 iš karo ciklaus, № 6 — Pasaka, № 9 — Dainiaus kapas, № 11 — Dievaitis Perkūnas, № 13 — Žiemos naktis, № 15 — Kaip ir pasaka;

P. Rimšos: № 7 — Iš ciklaus „Karas“, № 10 — Iš ciklaus „Karas“;

J. Zikaro: № — Kas sėja, o kas pjauna, № 5 — Audra, № 8 — Vakarinė malda.

№ 8—16 spaudoje. Kai išeis, bus paskelbta atskirai.

Atvirukai po 8 kap.

Adresas: Kl. Skabeika.

Петроградъ, Басковъ пер. 29 — 10.
1538—4

Nusipirkit pasiskaityti „Lietuvių Balso“ išleistą knygutę

Motinos Beieškanti!

☐ ☐ Kaina 15 kap. ☐ ☐

„Motinos Beieškanti“ labai graži apysaka, garsaus italų rašytojo Edmundo de Amicis parašyta, iš italų kalbos į lietuvių versta prof. A. Valdemaro.

Reikalaukite visuose miestuose pas „Liet. Balso“ įgaliotinius, o Petrapilyje pas „Liet. Balso“ pardavinėtojus.

Felicija Jalovieckienė

prašo tautiečių ir pažįstamų pranešti sūnui STANISLOVUI, pasilikusiam Pavirčių dvare, Kauno gub., Šiaulių aps., kad labai susirūpinusi jo likimu. Ar sveikas jis? Jeigu reikia pinigų, tai tegunurodo, per kur jie siųsti? STEPONAS gavo dezinfektoriaus vietą, VLADAS darbuojasi ligoninėje Minske. Laukiu atsakymo tokiu pat keliu. Galima rašyti per Kopenhagą, Danų Raudonąjį Kryžių (Copenhagen Danoise Croix rouge), Petrograd, Podolskaja 11. kv. 1. Boguckiui.

Prašau užsienio lietuvių ir lenkų laikraščių atsilpaudinti.

1486—3

KAREIVIAI: Kajetonas Pluševičius iš Daugelių dvaro, Kazimieras Petraitis iš Rekščių sod., Simonas Paulikas (gal Pauliukas?) iš Matiškių sod., Tauragės valsč., Feliksas Narbutis Viduklės par., iš Panotulių, Pranciškus Norkevičius Adakavos par., Snigonių sod., Tamošius Arlauskas Kelmės par., Jukniškių sod., Antanas Maziliauskis Vainutos par., Pranciškus Malakauskas Kražių par. iš Radiškių, Juozas Pocinkus iš Cirkalnio m. visi Raseinių aps., Dzidorių Markelis Dusetų par., Ivonių sod., Zarasų aps.

Visų adresas: Смоленскъ, 730-ый Сводный полевой запасной Госпиталь.

1570—2

Kareivis IGNAS JUZENAS (išvažiavęs nuo tėvų 13 metų) Kauno gub., Panevėžio aps., Raseinių par., iš Vilkagario kaimo, ieškau tėvų, seserų, švogerio Lapieno ir kitų giminių bei pažįstamų. Бакы, Бакинскій военный Госпиталь.

1571—2

APOLONIJA RAKŠTIENĖ (o gal Rakštaitė?) iš Kauno gub., Šiaulių aps., Akmenos par., ieškau motinos Barboros ir seserų: Onos, Barboros ir Agnieškos. Ржевъ, Литовскій Комитетъ.

1550—3

JULIUS ANIONAS iš Žadaikonų kaimo, Salocų par., Panevėžio aps., ieškau giminių ir pažįstamų. Гор. Москва, 2-я Мещанская, Напрудный пер. № 14, кв. 7.

1551—2

Kazys Meškauskas

116 W. Market Str. Seranton Pa.
U. S. A.

Ieškau savo giminių: Petro Ulinausko su žmona ir vaikais, Marijonos ir Antano Vitkų, Andriaus Kalvukščio, (gyvenusio Marijampolės aps., Kliebiškio valsč.), švogerio Juozo Vilko su žmona Magdalena ir duktere Ona (gyvenusiuju Kalvarijoje, Suv. gub.). Atsiliepkite augščiau parodytu adresu, sušelpsiu jus!

Taip pat ieškau!!

Antanas Sodeika savo tėvų (Antano ir Monikos), gyvenusių Jurbarke, Kauno gub.

Adresas:

Antanas Sodeika,
1807 n. main Ove Scranton Pa.
U. S. A.

1578—1

SILVESTRAS LAUDANSKIS pranešu broliams Petriui ir Pranciškui Laudanskiams, gyvenantiems Amerikoje, kad aš esu: Ст. Витебскъ, полевая этапная военная хлебобеканья № 2. Двин. Воен. Окр.

1546—1

AGOTA MURKAITYTĖ, Kauno gub., Raseinių aps., Šidlavos par., Bardiškių sod., ieškau motinos Katrinos ir brolio Antano. Гор. Оренбургъ, Р.-К. костель, 5 баракъ.

1547—2

ANDRIEJUS OLŠAUSKAS, policistas iš Kauno, ieškau savo tėvų Jurgio ir Marijonos, brolių Juozo ir Antano bei sesers Agnieškos. Почт. Ст. Креславль, Витеб. г.

1548—2

KAZ. BARANAUSKIENĖ, ieškau kareivio Juozapo Baranausko iš Baisiogalos, Kauno gub., Šiaulių aps. Kas žino, prašau pranešti: Гор. Воронежъ губ., Кольцовская ул. № 7

1549—1

Kareivis PRANCIŠKUS VAITEKONAS, Kauno gub., Joniškio valsč., ieškau motinos, brolių, seserų, bei pažįstamų joniškietėjų. Персия, через Астарту, 1-ый Кавказскій пограничный пѣш. полкъ, 3-я рота.

1539—1

VIKTORIJA SKUKAUSKIENĖ Subačiaus par., ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Село Городецкъ. Перекрестная ул., д. Залотова, Нижегородской губ.

1540—1

JONAS ŽUKAS Kauno gub., Ukmergės aps., Šimonių par., iš Plikiškių, nori susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais. Самара, Ильинская № 121, кв. 1.

1541—1

Kareivis MILUIŠIS, ieškau A. Milušienės ir brolio Prano Bakšiškių sod., Krakių valsč., Kauno gub. 10 sib. стр. запасн. полкъ. 2-я рота.

1542—1

LIUDVIKA ALEKSIŪNIENĖ ieško sūnaus Kastanto iš Augštadvorio valsč., Trakų aps. Игумень, Минск. губ. Паншейская 10.

1543—3

PETRAS KUČINSKAS, Kauno gub., Panev. apskr., Šembergo par., iš Jansaulės dv., ieškau švog. Bronislovo Andriejausko, marčios ir Mortos Kučinskienės. Ст. Рамзай, Пензенск. губ. и уѣзда, П. Кучинскому.

1544—2

ANTANAS MARKEVIČIUS iš Puniškių kaimo, Sviatošinos valsč., Naumiesčio apskr., prašau giminių, draugų ir pažįstamų atsiliepti: Невель, Витеб. губ. 102 рабочая рота.

1545—2

BARBORA SUDORAVIČIENĖ, Kauno gub., Šiaulių m., ieškau vyro Felikso Sudoravičiaus, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Заротная ул. № 30, кв. 11.

1116—2

Emilija ir Barbora GRIGOLYTĖS, Kauno gub., Raseinių aps., Rietavos par., iš Girdvainių sod., ieško brolio Damininko su žmona Grigolų. Петроградъ, Заротная ул. д. № 30 кв. 11.

1117—2

ANTANAS AŠMĖNAS Raseinių aps., Gaurės par., ieškau pusbrolio kun. JUOZAPО JOVARAUSKO. Дѣйств. армія, 28 Парк. артилер. orig., 2 паркъ.

1577—1

JUOZAS ŽEROMSKIS iš Šiaulių m., ieško Juozo Gabrieliadičio ir Antaninos Žeromskienės. Томскъ, Торговая ул., Колбасная фабрика Якову Реку.

1568—3

ANTANAS FRIDRICHOVAS iš Kauno gub., Mažeikių miestelio, ieškau giminių ir pažįstamų. Прашом атсиліепти: Бобруйскъ, Минской губ., Николаевская 11. Канцелярія Литовскаго Комитета.

1529—1

KAZIMIERAS DAUDZVARDAS iš Mintaujos, ieško Onos Tautvaišaitės (o gal Tautvaišienės?), giminių ir pažįstamų. Тула, Суваровская ул. д. 83.

1530—2

MARIJONA ZUBAVIČIENĖ, felderio žmona iš Pakruojaus, gyvenu su vaikučiais Orenburge, ieškau savo vyro Antano Zubavičiaus. Atsiliepti: Оренбургъ, Хивинская д. Ханжина.

1531—1

MARIJONA TAMOŠAUSKIENĖ 50 m. ir jos dukterė Jeva Bimblienė 22 m., Kauno gub., Telšių aps., Plungės m., prašome giminių ir pažįstamų atsiliepti: Москва, Б. Грузинская д. 14, кв. 4.

1532—1

STEPAS PRANINSKAS Kauno gub., Panevėžio aps., Naumiesčio par., noriu susirašinėti su švogerių Adolfu Vaitkevičium Krekinovos parapar. Брянскъ, Орловской губ., Камаревская ул. 38. Лит. Комитетъ.

1534—1

Kar. JONAS KAUNIETIS Kauno gub., Ukm. aps., Kupiškio par., Miegonių k., ieškau seserų ir giminių. Дѣйствующ. армія 75 баталіонъ. Хлѣбопеканья.

1534—1

PETRAS KAZRAGIS iš Plungės, Kauno gub., gyvenu: Петроградъ, Эртелевъ пер. д. № 9, кв. 18.

1528—1

ANTANAS BUKAS, ieškau giminių ir pažįstamų iš Rokiškio parapijos, Zarasų apskrčio. Петроградъ, В. О. Уральская ул. д. № 4, кв. 58.

1527—1

JULIJONA GIDEIKIENĖ, su sūnum Steponu, ieško savo vyro Juozo, sūnaus Antano ir dukterų Bronislovos, Marijonos ir Zosės iš Kauno gub., Šiaulių aps., Pakėpsteinių kaimo. Prašau atsiliepti: Симферополь, Салгирия ул. д. № 4. Уполномоченному Литовскаго Комитета К. Драугялису.

1450—1

Artiekininko KAZIMIERO NORKAUS, gyvenančio Rusijoje, ieško Kazimieras Radzevičius iš Jurbarko. Кинешма, Костр. губ. Литовскій Комитетъ.

1451—1

ANTANAS ZMEJAUSKAS iš Dabužių, Kavarsko par., Ukmerg. aps., ieško savo tėvų ir pažįstamų. Atsiliepkite: Самара, Александровская ул. д. 8. Земскій Лазаретъ.

1452—1

JONAS BIELSKIS Kauno gub., Raseinių aps., iš Paprūdžių, ieškau savo motinos Levušės, sesers Antosės, Marijonos ir pažįstamų. Рыбинскъ, Георгіевская слобода д. 34 (д. Шувалова). Ивану Бѣльскому.

1499—1

POVILAS ŠLEŽIS iš Stasiukų dvaro, Joniškėlio parapijos, Panevėžio aps., ieškau Žutkevičienės, gyvenusios Joniškėlio klebonijoje ir kitų Joniškietėjų pažįstamų. Ст. ЛУЖКИ, Виленской губ., Дисненскаго уѣзда, въ имѣніе Улина.

1425—1

JUOZAS ZEŽIULEVAS iš Smil. k., Pūmėnų par., Panevėžio aps., ieškau giminių ir pažįstamų. Пятигорскъ Тер. об.- Свистуновская ул. д. Католич. церкви.

1504

Kareivis JONAS PAKULIS iš Grabaukos palivarko, Vilkaviškio aps., Suvalkų gub., ieškau sūnaus Jono ir brolio Simono. 101-я желѣзно-дорожная рабочая рота, Невель, Витебской губ.

1455—2

ČIPĖNŲ MOKYTOJAS GVILDYS, ieškau brolio Petro. Kas žino apie jį, prašau pranešti: Ст. Приднѣстровская Р. Ор. ж. д. Управление гуртлѣ Виленскаго района. Юсифу Гвильдису.

1526—1

STASYS ABROMAVIČIUS iš Balbieriškio, Suv. gub., ieško giminių ir pažįstamų. Тула, Щегловское лѣсничество, д. Сорокиной.

1569—4

BAJORAITYTĖ TEKLĖ iš Rybickio, Čerasų parapar., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Гор. Воронежъ, Литовскій Комитетъ. Т. Баюрайтисъ.

1517—1

Kareivis PETRAS NUDAVIČIUS Vilniaus gub., Trakų aps., Žiezmarų valsč., Skudėnų k., ieškau namiškių, giminių ir pažįstamų. Москва, Большая Царицынская ул., 2-я выздоравливающихъ команда, 6-я рота, 1-й взводъ. Петру Нудовичу.

000—1